גזברין בלבד (א) [א] (א)(לעולם רבנן) וקרא למעילה דאתא למעילה למה (ב) ליה קרא קדשי קדשים כתיב ביה וליטעמיך הא דא"ר ינאי (ג)אין מעילה מפורשת מן התורה אלא בעולה בלבד שנא' [1]נפש כי תמעול מעל וחטאה בשגגה מקדשי ה' (ג) המיוחדין לה' אבל חטאת ואשם לא נפקא אלא מדרבי (ג)דתניא רבי אומר [2]כל חלב לה' (ה)לרבות אימורי קדשים קלים למעילה למה לי קרא קדשי קדשים כתיב בהו (ו) אלא אע"ג דקדשי קדשים כתיב בהו בעי קרא לרביינהו למעילה [ב] חרמים נמי אע"ג דקדשי קדשים כתיב בהו בעי קרא לרבויינהו למעילה (ז) גופא המקדיש עולה לבד"ה אין בה אלא עיכוב גיזברין בלבד מיתיבי (ח)המקדיש עולה לבד"ה אסור לשוחטה עד שתפדה (ט)מדרבנן ה"נ מסתברא מדקתני סיפא אם עבר ושחטה מה שעשה עשוי (י) אלא מאי מדרבנן אי הכי אימא סיפא ומועלין שתי מעילות ואי (כ)(מעילה) מדרבנן אמאי שתי מעילות הכי קאמר וראויה למעול בה שתי מעילות: ואם מתו יקברו כו': א"ר יוחנן לרבנן (ל)אחד (מ)קדשי מזבח ואחד קדשי ב"ה היו בכלל העמדה והערכה ור"ל אמר לרבנן קדשי ב"ה היו בכלל העמדה והערכה (נ)קדשי מזבח לא היו בכלל העמדה והערכה וזה וזה (ס) מודה לר"ש (ע)דקדשי ב"ה לא היו בכלל העמדה והערכה וקדשי מזבח היו בכלל העמדה והערכה וד"ה בעל מום מעיקרו לא היה בכלל העמדה והערכה תנן ר"ש אומר קדשי בדק הבית שמתו יפדו בשלמא לרבי יוחנן דאמר לרבנן אחד זה ואחד זה היו בכלל העמדה והערכה היינו דאיצטריך ר"ש לפרושי קדשי בדק הבית שמתו יפדו אלא לר"ל למה ליה לפרושי לימא אם מתו יפדו אמר לך ריש לקיש (פ)ר"ש לא הוה ידע מאי דאמר ת"ק וה"ק ליה אי בקדשי מזבח מודינא לך (צ) בקדשי בדק הבית אם מתו יפדו (ק) תניא כותיה דרבי יוחנן(ר) [3]אם (ש) בהמה (ת)אשר יקריבו ממנה (א)בבעלי מומין (ב)שיפדו הכתוב מדבר אתה אומר בבעלי מומין או אינו אלא בבהמה טמאה כשהוא אומר (א) [4]אם בבהמה טמאה ופדה בערכך (ג)הרי בהמה טמאה אמור הא

שהגזברין יעכבו אותה לשוחטה עד שישומו אותה ומתחייב דמי שומא לב"ה ואשמעינן שאין הקדש חל על גופה של עולה (י)[אלא] לענין שאסור לשוחטה עד שיפדנה הלכך ממתני' ניחא ליה דלא קאמר במתני' שיחול על גוף הבהמה אלא בחוב בעלמא אבל קשיא ליה כיון דמ"מ יש] (א) עולה דיכול להתפיס לחרמי כהנים א"כ ע"כ ס"ל דהקדש חל על גוף הבהמה דאם לא כן על מה יחול חרם הכהן דלא דמי לחרמי בדק הבית שאם אמר הרי עלי מנה לבדק הבית חייב דאמירה לגבוה כמסירה להדיוט אבל חרמי כהנים ודאי אם אמר הרי עלי מנה לחרמי כהנים אם ירצה יחזור בו דאמירה להדיוט לאו כלום היא וחרמי כהנים לא הוו אלא (ב)כאומר חפץ זה לחרמי כהנים שאז ודאי החרמים חל על גוף החפץ א"כ ע"כ סבר עולא שהחרם חל על גוף הבהמה א"כ למה אין בה אלא עיכוב גזברין ואמאי כ] (ג)הרי איכא איסורא לשחוט עד שיפדנה ומשני מדרבנן כא] כלומר מדאורייתא אינו חל כלל על גוף הבהמה ומדרבנן הוא דחל על גוף הבהמה ואסור לשוחטה ועיקר קרא ודאי אתא לומר שחל על הקדש לכל הפחות להתחייב מטעם חוב ועוד מצא רבי בשם ר"י דפריך מעולא דאמר המתפיס עולה לב"ה ולא אמר לחרמי כהנים ש"מ דסבר דחרמי כהנים לא אמר כלום כרב הונא וקשיא למילתא דדריש דיכול להתפיס לחרמי כהנים (ד)ומשני מדרבנן היא דדריש מכל חרם דחרמי כהנים היינו מדרבנן: **למעילה** (ה)(ק"ק כתיב). ק"ק מדלא דרשינן כל חרם לומר דמיירי בחרמי כהנים אם כן קדשי קדשים בחרמי כהנים היכא כתיב ואומר מורי הרמ"ר דסמיך אקרא אחרינא דכתיב גבי חרמי כהנים (ויקרא כז) והיה השדה בצאתו ביובל קודש יא(קדשים) לה' כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו וקדש קדשים לאו דוקא אלא כלומר קדש לה' ומ"ו אומר דאפי' נמי לא דריש כב](ו)(כלל דרשי) כל לרבות חרמי כהנים מ"מ הוא יודע דפשטיה דקרא דקדש קדשים קאי לחרמי כהנים דכתיב בתריה לא יגאל ולא ימכר והיינו חרמי כהנים דאין להן פדיון דאילו חרמי בד"ה אדרבה כל עיקרן לפדיון קיימי ומיהו מ"מ היה צריך ייתור לרבות להקדש עילוי כג](ז)מסדה קדש לה' דמשמע דממעט להו אבל לענין מעילה מפשטיה שמעינן: **גופא** [המקדיש עולה לב"ה] אין בה אלא עיכוב גזברין. כלומר שומת הגזברין שיעכבו אותה מלשוחטה עד שישומו אותה ולא יוכלו לעכב לשחוט עד שיפד' דהקדש עילוי אינו אלא חוב מגזירת הכתוב: **מיתיבי** [המקדיש עולה לב"ה] אסור לשוחטה עד שתפדה. שהחרם נתפס על גוף העולה ומשני מדרבנן הוא דאסור לשוחטה אבל ודאי מן התורה מתחייב הוא לשלם הדמים לב"ה ובפרק טבול יום (זבחים קג.) אמר לא מיבעיא למאן דאמר קדשי ב"ה כד]מדאורייתא(ח) אלא אפילו למ"ד אין תפסי ה"מ בשר והשתא קשה טובא דהא מי איכא למ"ד קדשי ב"ה לא תפסי בהקדש עילוי וממון הלכה זו מייתו רש"י נשם ופירש דלמ"ד תפסי היינו מקושיא דהכא דבעי לאוקומי דאסור לשוחטו מן התורה אלא אפילו למ"ד לא תפסי היינו מהכא דמפיק היינו מדרבנן מכל מקום ה"מ בשר אבל עור תפים ובעי פדייה: **ואי** מדרבנן אמאי ב' מעילות. ול"מ והא משכחת בכמה מקומות ומועלין מדרבנן גבי דם וכלי תורין (מעילה דף יג) וי"ל דה"מ במידי דלא בדילי מיניה אבל הכא בדילי כבר מחמת הקדש קמא(ט): **א"ר** יוחנן [לרבנן] אחד קדשי מזבח ואחד קדשי ב"ה היו בכלל העמדה והערכה. ומתני' דאם מתו יקברו (י)קאי גם אקדשי קדשים דסיפא ור"ש פליג ואמר קדשי ב"ה לא הוו [בכלל העמדה והערכה]: **ורשב"ל אמר** [לרבנן] קדשי (כ)מזבח לא הוו קדשי ב"ה הוו. ומתני' דאם מתו יקברו לא קאי אלא אקדשי ב"ה ואע"ג דתני בתחילת הבבא אחד קדשי מזבח ואחד קדשי ב"ה אין משנין אותם משמע דקאי כולה מתניתא אתרוייהו לא קשיא הא דהא ע"כ לא אכולה קאי דהא הקדש עילוי דלא קאי אלא אקדשי מזבח כה] ור"ש פליג אדרבנן ואמר לאדרבה איפכא מסתברא דקדשי ב"ה לא היו וקדשי מזבח היו וסברות הפוכות זו מזו: **ודברי** הכל בעל מום מעיקרו לא היה. ודוקא בקדשי מזבח אבל בקדשי ב"ה אפילו למאן דאית ליה הרי אין חילוק בין תם לבעל מום מעיקרו והכי מוכח כל הסוגיא: **אלא** לרשב"ל. דאמר דרבנן לא איירי כלל בקדשי מזבח דלא היו בכלל העמדה [והערכה] כו]ולם מתו יפדו (ל)(מינכי ליה) קלת קשה מנא ליה (מ) דמיירי בקדשי מזבח וטעמא דלאין פודין הקדשים להאכילן לכלבים:

יא] **גזברין.** שאינה קריבה עד שיפדוה הגזברין לעמוד על גבה כדאמרי' בעלמא (תענית דף כו.) היאך קרבנו של אדם קרב והוא אינו עומד ע"ג אבל שום דמים לא יהיב לבדק הבית וכ"ש לחרמי כהנים דהא אפילו רב הונא דהוה פליג אחרמי כהנים (ל)הוה מודה אבדק הבית: ומשני **מדרבנן.** (ב) האיך (מ) ברייתא דלעיל [ע"א] דשיירא לקדשי מזבח למימרא דחייל עלייהו הקדש עילוי מדרבנן הוא דחייל דמדאורייתא ליכא אלא עיכוב גזברין ועולא נמי כי תירלה מדרבנן תירלה וקרא יב] לאסמכתא ועיקר קרא למעילה אתא לרבות חרמי כהנים למעילה והכי משמע כל החרם הוי לה' דאי איתהני מיניה פורתא מעל: **לרבות אימורי קדשים קלים למעילה.** דכתיב לה'. (ג) מההיא דרבי מפיק ר' ינאי נמי קדשי קדשים דכל חלב כתיב ורבי היינו טעמא יג] דאמר קדשים קלים דלדידיה משמע ליה דחטאת ואשם בכלל קדשי ה' הואיל ואין לבעלים בהן כלום ולא אילטריך לרבויי אימורים ולר' ינאי מיהא אילטריך לרבויינהו ואע"ג דכתיב בין בחטאת בין באשם קדשי קדשים כלו את אהרן(ט). ל"א ירושלמי מגלן כלומר מאי משמע האי כל חרם לחייל אקדשי מזבח: יד] (ס)**מי קרבי** (ד). כלומר אם התפיסס לבדק הבית טו] אמאי מקרביניהו להו בלא פדיון דקאמר אין בה אלא עיכוב גזברין טז] (ע)והאי קרא כתיב לעיל כל חרם קדש(פ) דמשמע דחרם חייל אכל יז] הקדש וקדש אסור לשחיטה ולהקרבה עד שתפדה הקדש [ג] בעילוי: **שתי מעילות.** אחת משום קדשי מזבח ואחת משום קדשי ב"ה ואי מדרבנן הא לא חיילא קדושת ב"ה אלא מדרבנן: **ראויה.** אילו הויא קדושה בתרייתא (ו)מדאורייתא וראוי אי לאו (דמדר' יח] [ד] בהוא) דהקדיש ולאו דאורייתא: **אחד קדשי מזבח כו'.** והאי אם מתו יקברו אכולהו קאי. ר"ש ורבנן תרוייהו ילפי טעמייהו מקרא לקמן בין אליבא דר' יוחנן בין אליבא דר"ל: **זה וזה.** רבי יוחנן ור"ל מודין לר"ש קדשי בדק הבית לא היו אבל קדשי מזבח היו מדקתני קדשי בדק הבית יפדו ולא אמר סתמא יפדו מכלל דדווקא קאמר: **ודברי הכל.** ועוד שנייס מודין לדברי הכל בין לרבי שמעון בין לרבנן בעל מום מעיקרו לא הוה בהעמדה והערכה בקדשי מזבח כדמפרש טעמא לקמן [לג.] ובקדשי ב"ה לא מיירי מידי [ה] (ק)דבעל מום מעיקרו דמודו לרבנן קדשי בדק הבית בעי העמדה והערכה לא שנא בעל מום אחר הקדש ולא שנא קדם מומו להקדשו בעי העמדה והערכה דבקדשי ב"ה לא שאני לן בין בעל מום מעיקרא לתם ונעשה בעל מום שהרי על עלים ואבנים הן חלין: **היינו דאילטריך ר"ש לפרושי.** דאי הוה אמר סתמא יפדו כיון דתנא קמא בתרוייהו איירי הוי משמע דאתרוייהו פליג להכי פריש: **אלא לר"ל.** דאמר רבנן לא קיימי אלא אקדשי ב"ה: **למה ליה.** לר"ש לפרושי: **לימא.** סתמא ואנא ידענא דלא קאי אלא אב"ה דהא בקדשי מזבח לא איירי כלל לעיל לא בפדייה ולא בקבורה: **ר"ש.** דמתני' לא הוה ידע מאי קאמרי רבנן וסבר דרבנן אתרוייהו קיימי: ואמר

[illegible]

עין משפט נר מצוה

יט א מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה א:
כ ב ג מיי' פ"ו מהלכות ערכין הלכה י:
כא ד מיי' שם פ"ה הלכה יב:
כב ה ו מיי' שם הלכה יא ופ"א מהלכות איסורי מזבח הלכה י:

תורה אור השלם

1. נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי ה' והביא את אשמו לה' איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם: ויקרא ה טו
2. והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב לה': ויקרא ג טז
3. ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן לה' כל אשר יתן ממנו לה' יהיה קדש: ויקרא כז ט
4. ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך: ויקרא כז כז

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com